

Call no: B. (NS)H564b

Author: Landau, Ezekiel ben Isaac ha-Levi.

Title: Zekhut avot .. le-zikhron yom ha-yohr tzayt shel avi zal ...
כותר: זכות אבות ... לזכרון יום היאהר צייט של אבי ז"ל ...

Imprint: Vilna : bi-defus Eliezer Lipman Mets, 1886.
דפוסת: ווילנא : בדפוס אליעזר ליפמאן מ"ץ, 1886.

Collation: 1 broadside ; 43 x 31 cm.

הערות: סוג הגליון: אזכרה למות אב. מקומות: ווילנא.

Subject: Prayers for the dead.
Memorial service.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

זְכוּת אָבוֹת

וידעתם כִּי־אֲנִי יְהוָה בְּשֵׁנִי אֶת־קְבָרוֹתֵיכֶם וּבְהִעָלוֹתֵי אֶתְכֶם מִקְבָּרוֹתֵיכֶם עִמָּי : וְנִתְּלִי רוּחִי בְּכֶם . וְהִיִּיתֶם וְהִנְחִיתִי אֶתְכֶם
עַל־אֲדָמְתְּכֶם וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי יְהוָה דִּבְרַתִּי וְעֲשִׂיתִי נְאוּם־יְהוָה :
(יחזקאל ל"ו . י"ג . י"ד .)

לְזָכוֹן יוֹם הַיָּאֵהָר צִיִּט שֶׁל אָבִי ז"ל

מצוה להתענות יום שמת בו אביו או אמו . ומתענין יום המיתה ולא יום הקבורה (רמ"א ביו"ד סי' ת"ב סעי' י"ב) . מבואר בהרמ"א ש"ע יו"ד הלכות צדקה סי' רמ"ט סעי' י"ד מה שנוהגין לפסוק צדקה עבור מתים בשעת הזכרת נשמות מנהג ותיקין הוא ומנהגי לנשמותיהם . ע"כ נכון הדבר אשר ימסקו צדקה גם ביום היאהר צייט . כי אין לך הזכרת נשמות גדולה מיום זה . כי מה שמוכירין מה למצה ביום זה הנשמות לרחמים הוא ממעם שמוכירין גם כן ביום זה למעלה את הנשמות להעלותם במעלה יותר גבוה כאשר מבואר בספרים הקדושים . וצריך לתת הצדקה בנפש חפצה ובלבב טוב . כי הלא מבואר ביו"ד ה' צדקה סי' רמ"ט סעי' ב' שבכל פעם שאדם נותן צדקה צריך ליתן הצדקה בסבר פ"י בשמחה ובטוב לבב [ואם נתנה בפנים זועפות ורעות הפסיד זכותו . ומבואר בש"ך בשם הסמ"ג אפילו נתן הרבה בפנים זועפות ג"כ הפסיד זכותו . ועובר על ולא ידע לבבך] ומה גם ביום זה אשר הוא יומא דדינא כמבואר בספרים ובצדקה שהוא נתן מעורר זכות על הנשמות וגם מעורר זכות הרבה על עצמו . ומהפך מרת הדין למדת הרחמים (כי כל המרחם על העניים הקצ"ה מרחם עליו , סור יו"ד ה' דקדק)

הה ! יום המר , בכל שנה אזכירה , בזכרי יום זה , אבל אעירה . רוחי תתעטף בקרבי , אבכה ואזעק מרה נשבר לבי בקרבי , אף רוחי סרה . כי בו ביום נפלה מעל ראשי העטרה , הוא כבוד אבי זכרו לתפארה . איש יר"א ומחזיק בתמת אמונתו , עד אסף אלקים אליו רוחו ונשמתו .

נאסף אל עמיו ביום לחדש שנת תנצבה

והי' מעשה הצדקה שלום :

הקדוש הזה נשאב אור וחיים לזכור תמיד את דרך עץ החיים אשר הלכו בה אבותינו , נ"ע" למען נלך בה גם אנחנו . אשר בזה נבוא להצלת הנפש והגוף גם יחד , כמו שאחז"ל אשר גם יוסף הצדיק בעת שאשת פוטיפר רצתה להכשילו בד"ע או ראה דיוקנו של אביו . וימאן לעשות רע . רצונם בזה כי כאשר זכר את דמות אביו וזכר את מעשיו הטובים ואת דרכיו הישרים או אחו הצדיק גם הוא דרכו של אביו . ועשה טוב בעולמו . ובה זכה אשר בכל עשה עושה ה' מצליח בידו . ואף גם זאת אם הבנים הולכים בדרך התו"ם או מעוררים זכות הרבה לאבותיהם . כי כל הטוב אשר הבנים עושים בחייהם הרי הוא מבחן של האבות כי האבות הדריכו הבנים להחניכם לתורה ולמעשים טובים . וגדול המעשה יותר מן העושה . ומעשה הטוב של הבנים יהי' חשוב בעיני הקב"ה כאלו האבות בעצמם עשו אותם וזכות הוה מועיל תמיד אף לאחר כמה שנים . ועל בן כזה יאמר ברוך שזוה ילד וברוך שזוה גדל :

במ"ד (פ' חיי שרה) אר"א כמה דיות מושפכות וכמה קולמוסין משתברין כדי לכתוב י' פעמים בני חת , ללמדך שכל מי שהוא מצדד מקחו של לדיק כאלו קיים עשרה הדברות , ופי' רבינו מלבי"ם הכונה ז"ל כי מה שהאריכה החורה בקניה אברהם את מערת המכפלה ובפרטיה הוא כי אברהם השתדל בזה לנמנע בלב האמים פינה גדולה מפניו הדם , שהיא האמונה בהשאלת הנפש אחר המות ובגמול העמיד שיהי' בין לנפש בין לגוף כי גם האופים ישיגי אדמה עפר יקינו ביום הדין גדול , אלה לחיי עולם ואלה לזכרון עולם , ועמידים לדיקים שיעמדו בלבושיהם היינו גנוסים הגשמיים שהיו לנפשים בהם בחיים הראשונים וכ"ז הי' כדבר זר לבני חת , שחשבו שהקבורה אינה זריכה רק לפי שעה משום בזיון החיים והח"כ היו מפסיק הקבר , וע"י מעשה זו שהי' פרוסוס ואברהם נתן בעד המערה הון רב ממיסד אללם אמונה , שברר להם שהשלימים אין להם מן עוה"ז אלא ד"א של קבורה וכל חלקם בעוה"ז המה מהכל יחד ועו"א גר וחושב אנכי שהוא מכון עם מ"ש כי גר אנכי עמך חושב ככל אבותי כי חיי העוה"ז הם חיי הגר שאל מקומו שואף זורח הוא עם וע"כ חנו לי אחוזת קבר ומה שאקברה מתי הוא רק מלפני . אבל באמת לא תחשב לקבורה רק כמי שגונו דבר יקר באוצר להיות שמור למועד ידוע אשר יזיאוהו משם , וכני חת אשר לא האמינו לזה הי' די להם הקבורה לפי שעה והאמרו במצבת קברינו קבור , למה לך אחוזת קבר , לכן הוסיף לבקש דוקא מערת המכפלה שהי' בית ועלי' שהוא ציון ומשל להיות האדם בעוה"ז במערה השמלה שיש ע"ג עליה הוא העולם העליון , וגם אחרי המות ינוח הגוף על משכבו והרוח תחוסף עליו מלמעלה בנ"ע החתונות כמ"ש בספרי שירי הנפש כפסוק אחוזת לנו קנוס , והמערה הזאת היא בקנה השדה שהוא סוף האדם וסוף כל מעשהו בשדה וכל יגיעו ועמלו , והודיע כי יקנה זאת בכסף מלא כי כל חפצים לא ישו אל ההשאלה הזאת אשר היא אמרית האדם ותקוותיו , וכ"ז ברר אברהם בעת המקח הזה ולמד ודכש והקים פנות האמונה וזכרו המקח הזה דומה כעשרת הדברות שזכרו האמונה והעונש והשכר :

אל תירא אדם ! לא תמות , ולעולם ועד לא תנוע , כי גם מיתתנו איננו רק כדי לשוב לחיים חדשים אחרים יותר בהירים ויפים כמו שאמחו"ל יפה שעה אחת של קורת רוח וכו' אם אך תזכור את בוראך בימי חיך פה , או תחי' שמה חיים הנצחים ובסתר צל עליון תהי' ספון ולא יאונה רע אליך שמה , וגם פה תבואנה אליך ברכות טוב סלה :

כל אלה תקן וסדר הדרשן יחזקאל בן לא"א מ' יחזקאל זצ"ל מליפנישאק .

איסור השגת גבול ידוע בין ע"פ הדין בין ע"פ חוק הקיר"ה , והאיסור הל' להרפים בלתי רשותי בין בתבנית ובסדר הזה . ובין בתבנית ובסדר אחר , דברי הגמדר הג"ל .

ווילנא . בדפוס רי"ל ג"י ב"ר אליעזר ליפמאן מ"ץ וז' .

ЗЕХУСЪ АВОТЪ. Поминки отца. Соч. И. Магида. Съ Виленскаго изданія 1885 г.
В И Л Ъ Н А. Въ типографки Л. Л. Маца, на Квасномъ переулкѣ, д. № 1195/6, 1886 г.
Дозволено цензурою. — 1 Декабря 1886 г. Вильна. —